

Τὸ ἀρχ. γαγγαλίω.

Γαγγαλάω, ὁ ἰδ.

γαγγάλισμα τό, ἀμάρτ. κουνγκούλιμα Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαγγαλίω.

Γαγγάλισμα.

γαγγάμη ἡ, Κύθν. δαγγάμη Προπ. (Ἀρτάκ. Κούταλ. Πάνορμ.) γγάγγανος ὁ, Ἡπ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γαγγάμη.

Εἶδος ἀλιευτικοῦ δικτύου, διὰ τοῦ ὁποίου συρομένου εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης ἀλιεύονται διάφορα ὀστρακοειδῆ καὶ σπόγγοι. Συνών. γαγγάβα 1, γαγγάμιν.

γαγγάμιν τό, Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) γαγγάμι Πόντ. (Σινώπ.) γαγγάμ' Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπεζ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαγγάμη. Πβ. καὶ ἀρχ. γάγγαμον.

Γαγγάμη, ὁ ἰδ.

γάγγλα (I) ἡ, Πόντ. (Σινώπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαγγαλάω.

Ἐρεθισμός, γαγγάλισμα.

γάγγλα (II) ἡ, Κῶς Μεγίστ. Πελοπν. (Οἶν.) κ. ἄ. γάγγλα Κρήτ. γγάγγλα Θράκ. (Σηλυβρ.) Ἰων. (Κρήν.) Σαμοθρ. κ. ἄ. γάγγλα Μύκ. γάγγλα Σάμ. γάγγλα Λέσβ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Σίφν. κ. ἄ. γάγγλα Ἡπ. (Πρέβ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ. ἄ. γάγγλα Ἰων. (Κρήν.) βάγγλα Ρόδ. ζάγγλα Πελοπ. (Δημητσάνν. Κόκκιν. Λάστ. Παππούλ.) Τήν. κ. ἄ. ζάγγλα Θεσσ. δγάγγλα Πελοπν. (Οἶν.) δάγγλα Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαγγλί κατά τύπ. μεγεθ. Ὁ τύπ. ζάγγλα ἐκ παρετυμ. πρὸς τὰ μόρ. ζίκ-ζάκ τὰ κυριολεκτούμενα ἐπὶ τῶν ἐλιγμῶν ὁδοῦ.

1) Στροφή, ἐλιγμός ὁδοῦ Ἡπ. (Πρέβ.) Ἰων. (Κρήν.) Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Δημητσάν. Κόκκιν. Λάστ. Οἶν. Παππούλ.) Σαμοθρ. Σύμ. κ. ἄ.: Ὁ δρόμος ἔχει ἢ κάνει γάγγλες Κρήτ. Στράτα με γάγγλες Ἀρκαδ. Ὁ δρόμος εἶναι δάγγλες Σύμ. Κάνει ζάγγλες μάγκλες (πηγαίνει με πολλοὺς ἐλιγμοὺς) Κόκκιν. Συνών. ἀγανξά, ἀπαγανξά. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γάγγλες καὶ τοπων. Κρήτ.

β) Συστροφὴ Ρόδ. Σάμ.: Τὸ σκοινὶ εἶναι ὅλο βάγγλες. Ρόδ. Βρῆκα ἔνα φίδ' οὐλον γάγγλις Σάμ. γ) Μεταφ. δόλος Λέσβ. 2) Εἶδος κεντήματος ἐλικοειδοῦς Θράκ. (Σηλυβρ.) 3) Γραμμὴ καμπύλη, κύρτωμα Θεσσ. Κῶς Λέσβ. κ. ἄ. β) Κήλη Μύκ.: Μὲ πονεῖ ἢ γάγγλα μου

4) Γωνία Πελοπν. (Οἶν.) Σίφν. κ. ἄ. 5) Πτυχὴ Ἰων. (Κρήν.) Μεγίστ. Ρόδ. Τήν. κ. ἄ.: Τὸ δεῖνα πρᾶμα εἶναι ὅλο γάγγλες Κρήν. 6) Ρυτίς Σίφν.: Ἡ μούρη τῆς εἶναι γεμάτη γάγγλες κὶ αὐτὴ κάνει τὸ κοριτσάκι.

γαγγλάδα ἡ, ἀμάρτ. γαγγλάδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γαγγλάδα Κρήτ. βαγγλάδα Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γάγγλα (III) καὶ τῆς καταλ. -άδα (III).

1) Καμπή, κύρτωσις, κύρτωμα ἔνθ' ἄν.: Ὁλο γαγγλάδες εἶν' ἢ βέργα Κρήτ. Συνών. γαγγλαδούλλα. 2) Πτυχὴ, πύχωσις Κρήτ.: Τοίτωσε τὸ σεδόνι, γκατὶ κάνει πολλὰς γαγγλάδες.

γαγγλαδιάω ἀμάρτ. γαγγλαδιάω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαγγλάδα.

Συστρέφομαι: Μὸς ἦφας τὴ βάλα, ἐγαγγλάδισε κ' ἦπεσε χάμαι (μὸς=μόλις).

γαγγλάδιασμα τό, ἀμάρτ. γαγγλάδιασμα Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. γαγγλαδιάω.

Συστροφὴ: Εἶδα τὸ γαγγλάδιασμα ποῦ 'κανε πρὶν νὰ πέση χάμαι.

γαγγλαδούλλα ἡ, ἀμάρτ. βαγγλαδούλλα Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαγγλάδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούλλα κατά τύπ. ὑποκορ.

Γαγγλάδα 1, ὁ ἰδ.

γαγγλαδώνω ἀμάρτ. γαγγλαδώνω Κρήτ. γαγγλαδώνω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαγγλάδα.

1) Συστρέφω τι ἐλικοειδῶς. Καὶ ἀμτβ. συστρέφομαι ἐλικοειδῶς: Ἡ κλωστή γαγγλαδώνει. Συνών. γαγγλῶνω 1. Μετοχ. γαγγλαδωμένος = ἐλικοειδής: Στράτα γαγγλαδωμένη. Συνών. γαγγλαδωτός, γαγγλωτός. 2) Κάμπτω τι. Καὶ ἀμτβ. κάμπτομαι. Συνών. γαγγλῶνω 2. 3) Μεταφ. δυστροπῶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὑποσχέσεως, ἀθετῶ τὸν λόγον μου. Συνών. γαγγλῶνω 3.

γαγγλαδωτός ἐπίθ. γαγγλαδωτός Κρήτ. γαγγλαδωτός Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. γαγγλαδώνω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ωτός.

Ἐλικοειδής, ἐλικτός. Συνών. γαγγλαδωμένος (ἰδ. γαγγλαδώνω 1), γαγγλάτος, γαγγλωτός.

γαγγλάζω Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σινώπ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. γαγγλίον. Ἰδ. Ἀνθ. Παπαδόπ. ἐν Ἀρχ. Πόντ. 17 (1952) 56-7.

1) Ὑφίσταμαι, παθαίνω συστροφὴν τῶν νεύρων Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.): Ἐγάγγλαξεν τὸ δέρι μ'. β) Ὑφίσταμαι κόπωσιν εἰς τοὺς κινητηρίους μῦς καὶ δυσκολεύομαι νὰ κινηθῶ Πόντ. (Κοτύωρ.) 2) Ὑφίσταμαι ἐξάρθρωσιν Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.): Ἐξαροπάτεσα κ' ἐγάγγλαξεν τὸ ποδάρι μ' Κοτύωρ. Συνών. ἀπογαγγλάζω 1, *γαγγλάζω 3. III) Αἰσθάνομαι κνησμόν, φαγούραν Πόντ. (Σινώπ.)

γάγγλασμαν τό, Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαγγλάζω.

1) Συστροφὴ τῶν νεύρων. Συνών. στραμπούλισμα.

2) Ἐξάρθρωσις. Συνών. ἀπογάγγλασμαν, *ἀπογάγγλιασμα, γάγγλιασμα, στραμπούλισμα.

γαγγλάτος ἐπίθ. ἀμάρτ. γαγγλάτος Κρήτ

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαγγλί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ατος.

Γαγγλαδωτός, ὁ ἰδ.: Γαγγλάτη βέργα.

γαγγλί τό, ἀμάρτ. γαγγλί Κρήτ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. γαγγλίον = «νεύρου παρὰ φύσιν συστροφὴ σωματοπεποιημένη» (ἰδ. Θησαυρόν).

1) Στροφή: Πολλὰ γαγγλὰ κάνει ὁ ποταμός. β) Κυματοειδής ἢ σπειροειδής διασκευὴ, ἐπὶ κόμης: Γαγγλὰ κάνει τῷ μαλλίῳ τζη καὶ πάν ὁμορφα. 2) Εἶδος κεντήματος ἐλικοειδοῦς.

* **γαγγλιάζω**, γαγγλαζῶ Πόντ. (Ἀμισ.) γαγγλάζω Κρήτ. γαγγλάζω Μύκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαγγλί.

1) Δίδω σχῆμα ἐλικοειδὲς Κρήτ.: Γαγγλάζω τὴ στράτα.

2) Λαμβάνω σχῆμα κυρτὸν Μύκ.: Γαγγλάζει τὸ ξύτζ' (ἢ κήλη λαμβάνει σχῆμα θυλάκου). 3) Γαγγλάζω 2, ὁ ἰδ., Πόντ. (Ἀμισ.)

γάγγλιασμα τό, Μακεδ. (Θεσσαλον.) γάγγλιασμαν

Πόντ. (Ἀμισ.)

